

DOBŘANSKÝ ZPRAVODAJ

duben 2016

Obsah

Slovo starosty

Společenská kronika

Dobřany I. čtvrtletí

Hasičský ples

Josef Liboslav Ziegler

Bludiště

Seriál: Paměti Josefa Andře
na I. světovou válku

Jak to vidí návštěvník

Co nového ve škole?

„Kraj nás zklamal“

Charitní zprávy

Usnesení

Rozbor pitné vody

Obec Dobřany

Dobřany čp. 90, 518 01 Dobruška

Tel.: 494 665 523, 724 183 076

Fax: 494 665 523

E-mail: obecdobransy@volny.cz

www.obecdobransy.cz

Vážení spoluobčané!

Zima se konečně z našich zeměpisných šířek vzdálila a většinu z nás už těší, jak na našich zahrádkách zase kvetou květiny a zelenají se stromy. A jak jsem tak sledoval po obci, i těch pár slunečných dní vykouzlilo na našich tvářích úsměv. Přejí Vám nádherné a slunné jaro plné radosti, lásky a úsměvů.

Do rukou se Vám dostává první číslo letošního Dobřanského zpravodaje, tak doufám, že Vás v něm alespoň něco zaujme.

Jako každý rok nejprve musím poděkovat Míše Sovinové s doprovodem a jejich dětskou družinou, že se opět ujali o první lednové sobotě Tříkrálové sbírky. Jak již všichni víte, v letošním roce se vybrala opět rekordní částka a to 9.120,- Kč. Všem Vám, kteří jste přispěli patří velké poděkování.

V letošním roce proběhly již dvě brigády, jedna v pátek 25. 3. 2016 na kácení a úklid stromů a další ve čtvrtek 14. 4. 2016 na úklid obce. I když nám oba dva dny počasí moc nepřálo, sešlo se dost brigádníků, aby se potřebná práce udělala. Všem, kteří se zúčastnili, moc děkuji.

... pokračování na straně 2

Náš dosavadní kronikář pan Josef Janko ukončil svou činnost kronikáře k 31. 12. 2015. Jako kronikář působil v Dobřanech dlouhých 13 let. Panu Jankovi za vedení obecní kroniky velice děkuji. Od 1. 4. 2016 se stala novou obecní kronikářkou paní Hana Ježková. Přěji jí, aby jí tato nová role bavila a vydržela v ní co nejdéle.

Jistě jste si všimli, že se na naší silnici do Dobřan objevila oranžová čísla. Souvisí to se zpracováním projektu na rekonstrukci této silnice, jehož zadání se připravovalo již na konci minulého roku. Byl jsem také ujišťován, že v letošním roce se již rekonstrukce nestihne a tak se silnice bude určitě opravovat v roce 2017. Jaké však bylo nemilé překvapení, když jsme se v úterý 12. 4. 2016 dozvěděli, že silnice není v investičních plánech Královéhradeckého kraje na rok 2017 vůbec zařazena. Co se dál dělo jste si již mnozí přečetli v Rychnovském deníku 13. 4. 2016 a také na internetu. Vy, co jste neměli tu možnost, v závěru tohoto zpravodaje je článek otisknut. Následně jsem byl kontaktován 1. náměstkem hejtmana KHK Otakarem Rumlem, který sem do Dobřan přijel ve čtvrtek ráno 14. 4. 2016. Pan náměstek nás ujistil, že udělá vše proto, aby se silnice v roce 2017 opravdu opravovala. Bohužel na podzim letošního roku jsou volby do zastupitelstev krajů a těžko můžeme odhadovat, jak budou karty po volbách rozdány. Tak si můžeme jen přát a doufat, že se opravy konečně dočkáme ☺.

V současné době byla zadána studie na zkapacitnění vodojemu Dobřany společností AKVOPRO s návazností na dotační programy. Společnost vyhotoví tři varianty, jak se vypořádat s nedostatkem pitné vody v období sucha, dle platné legislativy. Nikdo neví, zda se bude sucho jako v minulém roce opakovat. Předpovědi jsou spíše skeptické. Obec již vlastní pozemky v okolí vodovodu, takže s případnou rekonstrukcí by to bylo jednodušší.

V letošním roce zatím neplánujeme žádné velké projekty, pouze běžné údržby např. místních komunikací, vodojemu apod. Na přelomu dubna a května bude provedena revitalizace víceúčelového hřiště, takže hřiště by mělo být zase jako nové. Natírá se a opravuje také dřevěné oplocení kolem hřiště. Kdo má čas, můžete pomoci!

Chtěli bychom letos našetřit finanční prostředky na další roky, kdy nás mohou čekat další velké projekty. V současné době je zpracovaná studie na rekonstrukci obecního úřadu. Také se rýsuje možnost získání dotace na nástavbu základní školy. Ale to teď asi zatím předbíhám.

Obec se také přihlásila do dalšího ročníku soutěže „Vesnice roku“, takže v červnu můžeme opět očekávat hodnotící komisi.

Starosta

Společenská kronika

Životní jubilea v uplynulém období oslavili:

Paní	Vlasta Páblová
Paní	Lenka Paštiková
Pan	Josef Janko

Všem našim sousedům srdečně blahopřejeme!

Dobřany rok 2016 I. čtvrtletí...

Úplně na počátku letošního roku bylo jeho už tradiční uvítání před a v našem úžasném MAJKETU. Před půlnocí a během novoročních ohňostrojů se opět začali scházet naši místní, ale i nemístní sousedé. Vítání nového roku samozřejmě nebylo suché, perfektně zásobený obchod pod vedením naší paní Majky a s nemalou pomocí jejích rodinných příslušníků se postaral o skvělou atmosféru. Všichni přišedší se radostně zdravili, vítali a přáním všeho

dobrého do nastávajícího roku nebylo konce. Veselá a milá společnost a její zdravé jádro vydrželo do časných ranních hodin. Nový rok začal v Dobřanech jak jinak než dobře.

V neděli 3. ledna se v kostele svatého Mikuláše konala novoroční mše svatá, vedle našich se zúčastňují i obyvatelé okolních vesnic. Pan farář Barborka umí lidi oslovit.

V pátek 8. ledna se sokolské klubovně od 19. hodin konala valná hromada našich hasičů, hlavní přednášející za náš okrsek pan Michal Dusílek podal podrobné informace o činnosti hasičů v regionu. Od nás se za vedení zúčastnili a o činnosti hovořili pánové David Moravec, Roman Václavek a Libor Krulich ml.

V neděli 10. ledna jsme uskutečnili další z novoročních výletů, tentokrát zamýšlený pouze do kounovské hospody. Šlo nás kolem dvaceti, a jaké bylo naše překvapení, když celý prochladlí a natěšený na něco dobrého k jídlu a pití nás uvítala cedule, že je výjimečně zavřeno (pan vedoucí slavil narození synka!). Tak že tedy půjdeme na autobus a zajedeme si do Deštného. No ale autobus měl jet až za hodinu, takže jsme došli na další zastávku pěšky. Cestou nás do svého domu srdečně zvala maminka Dany Paštikové, abychom se stavili na něco pro zahřátí, bylo docela frišno, ale to jsme ještě odolali. Na konci Kounova je zastávka, takže jdeme dál, ale zase nás zastavil tamější známý souseď, že má dobrou slivovičku, sám že si dát nemůže, ala s námi že mu to projde. No to prostě nešlo odmítnout. Po chvilce přijel i ten autobus a ve zdraví jsme dorazili do Deštného, vystoupili a došli do hospůdky Na staré cestě. Bylo tam krásně teplo, útulné prostředí, večere vynikající a pití také nebylo špatné. A v pozdních večerních hodinách už se nám nechtělo capat pěšky, tak jsme se nechali odvézt domů. Byl to pravý novoroční zážitek.

Ve čtvrtek 21. ledna od 16 hodin pořádal v klubovně přátelské setkání se svými dobřanskými farníky pan farář Jan Barborka. Bylo to již několikáté setkání, atmosféra srdečná a bezprostřední.

V průběhu ledna se také sešel organizační výbor SENIOR KLUBU, aby připravil první setkání v novém roce nejen seniorů z Dobřan. Návrh děvčat z výboru, abychom pozvali jako hosta paní Terezu Mičkovou se ukázal posléze jako vynikající.

S paní Terezou Mičkovou jsme se setkali, opět v sokolské klubovně, 28. ledna od 16 hodin. Její povídání o cestě na australský kontinent, do Tasmánie, ale i několika asijských zemí bylo opravdu zajímavé. Přidala také mnoho snímků z těchto cest, ohlas byl skvělý, moc se nám to líbilo. Na závěr nabídla našim posluchačům konzultace se zdravotním obsahem, několik následujících úterků se zájemcům zdarma věnovala.

V sobotu 6. února se v sokolovně konal již tradiční dobřanský MASOPUST. Především děti v nápaditých maskách, ale i jejich doprovod se jako vždy vesele bavily.

V neděli 7. února proběhla našem kostele pravidelná nedělní mše svatá.

Další setkání SENIOR KLUBU přichystal náš organizační výbor na čtvrtek 11. února. Tentokrát jsme si pozvali pana Davida Moravce, aby nám přiblížil svojí profesní činnost hasiče. A byla to výborná přednáška nejen o jeho práci, ale pověděl nám mnohé také o činnosti hasičských sborů v České republice, jejich organizaci i o zásadách hasičů v našem regionu. Fotky byly také o důkazech statečnosti těch, kteří nám zachraňují nejen majetky, ale i životy. Účast byla vysoká a velice se nám to líbilo. Děkuje!

Čtvrtek 18. února opět každoměsíční setkání s panem farářem Barborkou, dovede bezprostředně a po sousedsku pohovořit o každodenním životě ve své farnosti.

23. února se schází opět organizační výbor SENIOR KLUBU, domlouváme, co a s kým připravit na březnové setkání našich příznivců nejen z řad seniorů. Zdena Holubová přišla s výborným nápadem, pozvat emeritního učitele v Dobřanech, pana Rudolfa Kratochvíla. A mohu potvrdit, že se podařilo.

V sobotu 27. února od 20. hodin se konal v Sokolovně hasičský ples. Bylo to krásné, účast byla ještě lepší, než v loňském roce, hudba perfektní, končilo se, když noc už se zdravila s ránem. Ale podrobněji o tom se dočtete v článku od Milady Moravcové.

V pondělí 29. února, se konalo na obecním úřadě od 18. hodin první letošní veřejné zasedání. Pan starosta Michal Moravec všechny přítomné seznámil s činností zastupitelstva v uplynulém období, dozvěděli jsme se o finančním hospodaření obce i připravovaných akcích. Také o pravidelném auditu, který bude proveden 8. března kontrolním orgánem Královéhradeckého kraje. Myslím si ale, že by mělo chodit více občanů, dozvěděli by se o životě v obci i o jejím spravování z první ruky a mohli by k tomu také říci své poznatky.

K provedení auditu musím dodatečně napsat, že dva úředníci z kraje ohodnotili kontrolu u nás na jedničku s hvězdičkou!

Sobota 5. březen. Vyjimečně, nikoliv ve čtvrtek jak bývá zvykem, se konalo setkání v SENIOR KLUBU s panem učitelem Rudou Kratochvílem. Bylo to milé, většina přítomných se znala s panem učitelem ze školní docházky a i ti, kteří se s ním setkali poprvé, obdivovali jeho obdivuhodnou vitalitu. Rozpovídal se o svém pobytu v Dobřanech, o mnohých rošťárnách tehdejších žáků a to vše probíhalo také za doprovodu jeho harmoniky. Písničky, které jsme si spolu s ním všichni zazpívali, už také něco pamatovaly, ale bylo to opravdu přátelské a milé. Ani se nám nechtělo končit, začali jsme v 16 hodin a poslední odcházeli kolem 22 hodiny. A bylo nás kolem třiceti. Musím k tomu dodat, že setkávání se seniory se neuvěřitelně daří, chodí stále víc našich sousedů a tady si zaslouží obrovské poděkování za čas a práci, kterou tomu věnuje paní Miládka Moravcová, ale i paní Liduška Martínková, Majka Švorcová a Zdena Holubová. Bez jejich obětavosti by to nebylo ono. Děkujeme!

V neděli, 6. března v 11 hodin se opět konala pravidelná mše v kostele svatého Mikuláše, pan farář Barborka chodí blízko k lidem a občas přidává i nějaký vtíp pro zasmání.

11. března, v pátek, se konala v budově našeho Sokola od 19 hodin valná hromada dobřanských sokolů. Schůzujících bylo přes třicet, po přečtení zpráv o činnosti i finančním hospodaření se konaly volby vedení a starosty Sokola. Jediným navrženým byl dosavadní starosta pan Jiří Moravec, byl zvolen hlasy všech přítomných, až na jeden. Pouze jedna nejmenovaná, ale velice blízká sokolice mu svůj hlas nedala. Srdečné poděkování za jeho činnost ve funkci a přání všeho dobrého do dalšího volebního období se mu dostalo ode všech i se zasluženým bouřlivým potleskem. Na závěr také promluvila paní delegátka z hradecké župy. Potěšilo nás, že upřímně poděkovala za dění v dobřanském sokole a vyslovila obdiv z přátelské soudružnosti našich členů. Málo kde se prý s takovou sympatickou atmosférou setkává i v daleko větších organizacích.

13. března, neděle. Ženská koleda, která je tradičním zvykem pouze v několika málo regionech naší země, proběhla v Dobřanech jako vždy vesele. Dvanáct malých děvčátek si odneslo po zazpívání a vyšlehání mužské části obyvatel sladkou koledu, po nich nesměly chybět kolednice už dospělejší. Zazpívaly, vyšlehaly, vypily panáčka a chvíli poseděly. Je to krásná a jinde nevídaná tradice!

Ve čtvrtek, 17. března, opět od 16. hodiny bylo v sokolské klubovně další posezení s panem farářem Janem Barborkou. Nechodí mnoho zájemců, ale musím říci, že o to hezčí bývá atmosféra. Pan farář říká, že je spokojen a nestěžuje si my také ne.

Rád se zmíním také o návštěvách u našich jubilantů, tato tradice se stále udržuje a to je dobře. Vždy někdo ze zastupitelů přijde poblahopřát a přinese malý dárek. V období od ledna do března jsme gratulovali paní Vlastě Pábllové, paní Lence Paštikové a panu Josefu Jankovi. Všem jsme popřáli pevné zdraví jménem obce Dobřany.

22. března opět schůzka výboru SENIOR KLUBU, náš soused pan Honza Ratvaj doporučil setkání s panem dr. Kavkou. Ten naše pozvání na čtvrtek, 21. dubna ochotně přijal, takže srdečně zveme všechny naše příznivce do sokolské klubovny od 16. hodin. Beseda by byla o jeho cestování v Africe, ale také o včelařství, zemědělství apod. Včas ještě upozorníme pozvánkami.

25. března, na Velký pátek, byla malá brigáda na pokácení stromů. Toho se ujali pánové Jirka Moravec a Pepa Štritr, šlo jim to výborně, s mechanizací pomohl také Marcel Kříž, Jirka Tomáš a Lukáš Paštika. Ostatní nakládali a vykládali dřevo na topení do sokolovny, odváželi se větve také na závodistiště, kde se bude v sobotu, 30. dubna upalovat čarodějnice.

V neděli 27. března se konala v našem kostele od 9.30 hodin velikonoční mše svatá, překvapením bylo slavnostní TE DEUM, které nádherně zahrál Miloš Zahradník z Janova. Při jeho fanfárách na trubku až přecházel mráz po zádech. A nebylo to zimou.

Pondělí velikonoční, 28. března.

Ráno po deváté hodině se před Majketem schází malí i větší koledníci, bylo jich asi deset. Nejmladší byl Mareček Václavků, nejstaršího si netroufnu odhadnout. Musíme je pochválit, že drží tradici, ve městech už to většinou tak není. A u nás v Dobřanech jí dodržují i trochu dospělejší „chlapič“, zdaleka jich nebylo tolik jako těch malých, ale o to zodpovědněji to brali. Jen ať ten krásný zvyk s pomlázkou či binovačkou dlouho vydrží!

Tak nevím. Na takovou malou obec, jako jsme my, se toho u nás dělo docela hodně. A to jsem určitě ještě na něco zapomněl ...

J. M.

Hasičský ples

Letošní hasičský ples se opravdu vyvedl. Konal se 27. února v naší sokolovně. Jako každý rok jsme se sešli již týden před plesem a začali připravovat losy. Je to vždy otázka kolik losů dát do prodeje, aby to nebylo málo ani moc. V pátek před plesem bylo třeba připravit sokolovnu. Tentokrát nás bylo opravdu hodně a tak bylo brzo hotovo. V tombole bylo nakonec více jak 250 cen. Dokonce mělo být i předtančení, které zajistila Hanka Vomáčková, ale neprozradila nám, co to bude.

Ples začínal ve 20 hodin, ale někteří z nás dorazili již dříve, abychom dodělali tombolu a nějaké drobnosti a také přivítali Blanku a Janu. Jsou to naše kamarádky, které nám pomáhají a při plese nalévají vzadu v baru. Jsme moc rádi, že máme takové pomocnice. Je stále také těžší sehnat i někoho, kdo by obsluhoval v lokále. Letos se toho ujali Majka Švorcová a Honza Moc a patří jim za to velký dík. Stejně tak patří dík všem, kteří darovali věci do tomboly.

Po 20 hodině bylo v sále už dost obsazených míst. Manželé Pechovi, kteří prodávali vstupenky jich prodali více jak 70. Letos, stejně jako minulé roky, nám hrál pan Maisner. Je pravda, že tanečníků na parketu bylo zpočátku poskrovnu, ale pak se sál zaplnil. Samozřejmě, když by se mělo končit, tak to by všichni tancovali a tak pan Maisner hrál až do 2:45 hodin.

Nejvíce jsme však byli zvědaví na předtančení.

Po 21 hodině se zatáhla opona na jevišti a začala příprava. Čekali jsme nastrojené tanečnice, ale když se opona opět rozhrnula, stálo na podiu pět urostlých chlapů v kožených kabátech. Při písni „Pozri čo pre teba mám“, občas své kabáty roztáhly a my spatřili pánve (na smažení), které měli zavěšené na krku. Byl to opravdu ladný taneček a všichni jsme se moc pobavili. Dokonce vyšlo najevo, že partička je ze Rtně z Podkrkonoší, někteří tanečníci k nám jezdili do pionýrského tábora a o to raději k nám opět zavítali.

Po předtančení se už jen hrálo, tančilo a bavilo. Tombola se také prodala všechna a dost rychle.

V neděli jsme se sešli v 17 hodin na úklid a opět v hojném počtu. Tak se vše rychle uklidilo a spočítalo. Výtěžek byl pěkný pro Hasiče i pro Sokol. Všichni potvrdili, že to byl za poslední roky jeden z nejhezčích plesů. Dobře jsme se pobavili a to není v dnešní složité době málo:).

M. Moravcová

Josef Liboslav Ziegler

Kněz, vlastenec, národní buditel - nar. 1782 Hradec Králové, zemř. 1846 Chrudim.

Narodil se r. 1782 v Hradci Králové. Jeho otec byl desátníkem u vojska, ale záhy zemřel.

Gymnázium ukončil v r. 1799 jako premiant.

V r. 1800 – 1802 studoval filosofii v Praze. V té době byl domácím učitelem české řeči dětí Václava Kramera – českého nakladatele...

V letech 1803 – 1806 studoval teologii v Praze.

V r. 1806 vysvěcen na kněze a nastoupil místo kaplana v Dobrušce. Zde se seznámil s kupcem Františkem Hekem a důstojníkem Matějem Polákem. V r. 1809 se stal administrátorem v Meziříčí. 23. prosince 1809 byl jmenován 13. lokalistou v Dobřanech. Stěhuje se sem jako 27 letý mladý kněz se svojí 67 letou maminkou. Na fáře jsou ve službě čeledín a děvečka. Po příchodu do Dobřan začal Ziegler organizovat z nadšenců vlasteneckou družinu. Za jeho působení se stala dobřanská fara významným střediskem českých

vlastenců. Jezdili za ním čeští literáti a on jim přidával ke křestnímu jménu ještě druhé jméno, vlastenecké, slovanského původu, které mělo posilovat jejich národní hrdost. Nebo jméno, které mělo vyjadřovat zájmy a záliby svého nositele. Tak se Ziegler stal Liboslavem, Hek – Vladislavem, nakladatel Pospíšil, muž pohostinný – Hostivítem, soudce Rettig - Sudipravem, jeho žena Dobromilou, Král – Mirovitem, Patrčka - Silorádem, měl přírodovědné a technické zájmy. Důstojník Polák přijal dvě jména. Místo křestního Matěje – Milotu a druhé vlastenecké, Zdirad.

Na dobřanské faře nejčastěji býval:

František Vladislav Hek - kupec z Dobrušky.

Michal Silorád Patrčka ze Solnice, kupec, básník a vynálezce.

Josef Mirovít Král, kaplan z Nového Hrádku, rodák z Opočna.

František Rayman - farář v Častolovicích.

Josef Dobrovský - kněz a patriarcha českého písemnictví v r. 1814.

Milota Zdirad Polák - císařský důstojník. Často býval na Dobřanech, když v Dobrušce a na Hradecku plukem ležel. Polák psal původně německé básně. Ziegler ho získal pro českou literaturu a stal se z něho nadšený pěvec přírodních krás. Napsal básnickou sbírku Vznešenost přírody. V r. 1812 napsal důstojník Polák veršovaný list, kde oslovuje Dobřanského faráře: „Milý Liboslave“.

Jak pak se vede Ti na horách Tvých?
Dávno snad farku Tvou zavál již sníh?
Příležitostí jen kdybych moh míti,
K Tobě bych na hory přece chtěl jíti.
Džbánec bys čerstvé vody mi natočil,
Dýmka by pálila, kouř by se zatočil,
Až bych pít začal a syrečky jísti,
Šestiměry své, bys musel mě číst...atd.

V r. 1813 posílá Polák dopis před bitvou u Drážďan. Dopis je psán na vojenském bubnu, při hřmění děl.

Ziegler na Dobřanech udržuje se vzdálenými vlastenci spojení dopisováním. Přispívá literárně Krameriovi do jeho vlasteneckých novin a také je odebírá. Stále studuje, připravuje se na zkoušky a překládá z cizích jazyků.

V r. 1814 se stal bakalářem bohosloví.

30.10.1817 odchází z Dobřan do Hradce Králové. Stal se profesorem teologie a české literatury v bohosloveckém semináři. Založil zde knihovnu pro bohoslovce.

V r. 1818 složil na Karlo – Ferdinandově univerzitě v Praze doktorát teologie.

Byl členem Národního muzea v Praze a zakládajícím členem Matice české.

V r. 1826 se stal děkanem v Chrudimi.

V r. 1832 se stal biskupským vikářem a snažil se zlepšit zanedbané školství.

Vydával lidový zábavný časopis Dobroslov a pedagogický časopis Přítel mládeže.

Pro potřebu biskupství sepsal různé spisy náboženské.

Zemřel v Chrudimi 23.5.1846 ve věku 64 let.

Ziegler byl muž vysoce vzdělaný. Znal jazyky:

francouzský, italský, polský, ruský, jazyky východní a klasické.

Postavy byl menší, podsaditý, měl černé kudrnaté vlasy, pod hustým obočím černé oči, červených tváří. Řeč měl zvučnou a jadrnou. Na portrétu je vymalován již jako děkan chrudimský. Zieglerovo působení v Dobřanech bylo v období napoleonských válek. Dlouhými válkami byla země vyčerpaná.

V r. 1811 vyhlásilo Rakousko státní bankrot a měna byla znehodnocena. Byla to doba ranních červánků národního probuzení. K těmto prvním vlastencům se přidávali další – spisovatelé, učitelé, kněží. Osudy vlastenců z dobřanské fary byly různé: Michal Silorád Patrčka umírá v r. 1838 v Jaroměři v naprosté chudobě; Milota Zdirad Polák zemřel ve Vídni r. 1856 v hodnosti generála, téměř odcizen svému národu.

V r. 1896 Alois Jirásek napsal prózu: Na dobřanské faře; později pětidílný román F.L.Věk, kde rovněž popisuje působení Zieglera v Dobřanech.

A tak zásluhou A. Jirásky Dobřany vstoupily do české literatury.

V r. 1932 Turistická župa Orlická a Klub československých turistů v Novém Městě n. Metují umístili na roh průčelí dobřanské fary pamětní tabuli. V květnu 1997 se konalo v Rychnově n. Kn. Sympózium.

„Východočeské Atény a J. L. Ziegler“ za přítomnosti předních českých bohemistů.

Atény = Dobřany . U příležitosti 215. výročí narození J.L.Zieglera byla v sobotu, 31.5.1997 na podsíní dobřanské fary odhalena bronzová pamětní deska.

Josef Langr

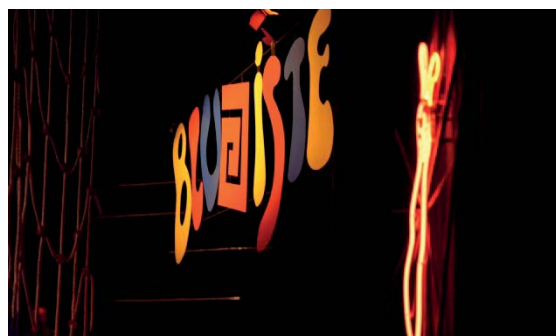
Naše škola v Bludišti

Aby těch soutěží a úspěchů naší školy nebylo málo, tak jsme se 29. 3. 2016 vydali až do slezské Ostravy, do budov české televize, kde jsme se zúčastnili natáčení soutěžního pořadu Bludiště. Naš tým soutěžil ve složení: *Nikola Moravcová, Natálie Balková, Samuel Kiszka a Pavel Zahradník*. Jel s námi ještě úžasně fandící fanklub (většina žáků z 2. stupně + několik učitelů).

Po příjezdu do Ostravy, jsme ještě celkem dlouho čekali a než si nás (soutěžící) převzala paní asistentka a přivedla nás do šatny a dala nám vybrat barvu našich dresů. Vybrali jsme si červenou. V kostyméřně jsme se převlékli do dresů a přemístili se do maskérny, kde nás napudrovali, abychom se v kameře neleskli.

A pak už přišel ten velký okamžik, kdy jsme

vstoupili do studia „Bludiště“. Seznámili jsme se s režisérem a s moderátorem Romanem. Jako první se natáčelo laserové bludiště. Asi byste chtěli vědět, jak se nám vedlo, že? Nebojte, odpovědi se dočkáte už někdy v červnu, kdy budou vysílat premiéry dílů Bludiště s námi. Teď vám to ještě neřeknu ☺. Potom jsme měli pauzu, než asistenti připravili studio na další natáčení. Pak jsme natáčeli úvod, takže

jsme nabíhali do studia. V televizi to je úplně jiné, než když se na to koukáte v TV. Nabíhali jsme tam asi pětkrát, než se to všechno povedlo, tak jak si pan režisér přál.

Pak jsme přešli na první disciplínu – první zvonění. Dále dvě témata a k nim otázky. Až jsme přešli do lanové dráhy. Já spolu s Pavlem jsme byli na síti a podávali bludišťáky, zatímco Naty a Sam šli na lanovou dráhu s překážkami a bludišťáky házeli do košů. Po této disciplíně diváci měli pauzu a my natáčeli naše dojmy z disciplín a potom se natáčela naše vizitka, kterou uvidíte hned na začátku Bludiště.

Dále následovala disciplína pro učitele. Statečný pan učitel Švejda si prověřil svoji krátkodobou paměť.

Pak už jsme se dostali k vědomostním částem, kde jsme hádali odpovědi na otázky, které nám Roman pokládal. Dále následovalo uhádnutí tajenky pomocí nápověd, které nám byly přiděleny podle počtu bludišťáků. Asi víte, že jsme Bludiště vyhráli a to dokonce dvakrát. Druhý den bylo všechno stejné, jen jsme si byli o něco jistější. Všechny podrobnosti se dozvíte v červnu v televizi. Ještě nevím přesné datum, ale prý koncem června. 31. května tam jedeme natáčet potřetí a naposled, tak nám držte palce, ať si vysoutěžíme hatrick ☺.

Nikola Moravcová

Paměti Josefa Andrše, nar. 2. 4. 1889, na první světovou válku

Vzpomínám, jak jsme byli s Poldem Hubálkovým na vedetě před zákopy, bylo to už v květnu, krásná měsíční noc, teplo bylo, ránu nebylo slyšet od nás, ani od prusů a tak jsme se spolu bavili, vzpomínali na domov- my jsme totiž spolu na stráž rádi chodili- v zákopech stál na stráž nějaký Prouza, odkud byl nevím, té stráž se říkalo avisní, když se něco dělo, musel to hlásit kontrole, která chodila stále v zákopech, ten byl krytý ze předu i ze stran. Když nás přišli vyměnit, tak říkají, že Prouza leží zabitý, že jí dostal do čela. Nám to bylo divné, ránu nebylo slyšet, sám si to také nemohl udělat. A tak jsme všichni usoudili že rána musela být vystřelena ve veliké dálce a letět skoro kolmo dolů a ještě stačila na proražení hlavy. – Prouza se trápil ještě kolik hodin, než skonal.

Musím také uvést, jak všelijak šli lidé ze světa. Před naším příchodem k pluku byl na ruské frontě a tak hoši vypravovali, že od jedné setniny se chystal četař na dovolenou, měl vše napakované v ruksaku, dovolenku v kapse a že se ještě podívá na rusy a také podíval. Kulka prolétla dírkou v plotně od kulometu, kterou se díval a už nejel nikam. Zůstal tam navždycky. Mě se také stala šťastná náhoda, v posledních zákopech na italské frontě jsem šel do místa, kde byla od granátu udělaná díra. Cítil jsem, jak mě kulka foukla vedle samého nosu a na protější straně se rozlétla, byla to střela dům- dům se jí říkalo. Přispíšit si asi 8-10 cm, tak jsem jí dostal do spánku a hlava by byla na cimpr campr a ležel bych zakopán na italské frontě.

Tak a teď musím vypravovat co se s námi dále dělo – byl jsem odtamtud ke konci června a začátkem července na dovolené na 3 neděle, jenže jsem jel domů 4 dny a tolik též zpátky. Takže na pobyt doma mě zůstalo jen 13 dní. Dovolená utekla zase jako voda a zase zpátky do zákopů, ještě dobře, že jsem hochy hned našel a nemusel se za nimi honit, protože pochody unavovaly více než zákopy, když totiž nic se nedělo – byli jsme na dost klidné frontě - tak si

důstojníci vzadu v lese zbudovali divadlo. My byli také v rezervu, ale blíže fronty, museli jsme tam v noci chodit pracovat, přenášet všelijaký materiál na stavění těch zákopů.

Byl jsem odtamtud navštívit Ehla, který brzy po příchodu na Itálii byl poslán na posluhu koně jednoho důstojníka a byl pořád vzadu. Jak jsem k němu přišel, bylo to asi hodinu od nás, jen jak jsme se rádi viděli, protože se nám to málokdy podařilo. Bylo to už hodně na podzim a měli tam zralá jablka, tak mě také jimi podaroval a já šel zase ke svým a podaroval zase kamarády, neb jsme k tomu nikde nepřišli.

Potom za nějaký den byl uzavřen Brest – Litevský mír, takže jsme se po něm mohli sblížit s rusima, i vylezli jsme oboje ze zákopů a podali si ruce.

Náš velitel se ptal jednoho rusa, byla to asi také nějaká šarže „co vy jste do nás pucali“ a rus mu odpověděl „a zašto vy do nás pucali“ a byli srovnání. Dlouho jsme se s nimi nebavili a šli jsme oboje zpátky do zákopů. Byli jsme tam ještě několik dní a šli jsme zpět do reserva, kde už byly baráky a nás ubytovali v jedné stodole, strop tam byl, ale moc vysoko, a ještě z prkynek, takže tam bylo zima, kamna postavené z cihel a také plotna, ale nebylo čím topit, chodili jsme na paseku, uřezávat pahýly pařezů, jenže to dlouho nevydrželo a tak jsme chodili řezat olše, ale jen v noci, bylo to zakázáno. Z kamen voda tekla, ale hořelo to. Někáký Vaněk ze Zvole se smál, teď budu psát mámě, ať topí vodou, že to také hoří. Byli jsme tam přes vánoce, ale jak jsme je užívali, už ani nevím. Snad nějaká maličkost byla, mnoho ne, protože začínala dorážet nouze o všecko, i na vojně a už se 4. rok válčilo. Po vánocích nás naložili na dráze do vagonu a jeli jsme až za Tarnopol, ale kde nás vyložili, nevím - byli jsme tam až do nového roku 1918 – a v ten den nás ve 4 hodiny vzbudili a šli jsme celý den, asi v 9 hodin byl odpočinek, silnice byla oblitá ledem i šli jsme jako slepice malým krokem, jinak jsme hned leželi na hubě. Byl to vysilující pochod a když jsme přicházeli v samý večer ke vsi, kde jsme měli nocovat, tak mě nohy ujeli a já ležel na silnici. Chlapi mě říkali, zůstaň ležet, ať tě seberou, no já jsem se stejně vzchopit nemohl, jak jsem byl vysílený a tak mě sebral nadporučík s poručíkem a vedli mě, že prý to už není daleko. Přišli jsme do vsi, tak jsme sebou flákli, ani nevím, jestli jsem jedl menáž. Druhý den navečer nás vedli na posici vystřídat říšské němce, přišli jsme tam asi v 9 večer a tak jsme prohlíželi náš kvartýr, byl dosti slušný dekunk asi pro 9 lidí a leželi jsme tři nad sebou, takže jsme ležli na pelech jako do šuplete, sednout si v něm nemohl, ale byli tam kamna dříví tam měli ti němci. Měli tam také nastěhovanu pěknou kupičku brambor a že si nějaké uvaříme. Teď ale šlo o to, kde vzít vodu. Jeden voják od nás nahlásil, že dole viděl studánku v údolí a tak jsme tam pro ní šli a my jsme pak jeden po druhém vařili i pekly koláčky bramborů skoro do rána. To jsme dělali každý den a tak jsme je měli brzy snědeny.

Za úkol jsme měli provázet naše zajatce, kteří šli z ruska do Chorostkova na divizní velitelství, ruská fronta už nebyla a tak naši zajatci mohli volně přecházet, jenže s námi museli se hlásit na tom komandě a to znamenalo znovu do fronty. Zajatci si nosili s sebou všelijaké pečivo, které tady dlouho nebylo vidět, ještě nám taky dávali, když jsme říkali, že tady nic není a tak se někteří mrzeli že chodili, zvláště když je čekala ještě fronta, jenže my jsme je museli odvést. A tak jsme s nimi šli do města. U vsi Kluvince jsme viděli bramborový grecht, tak jsme si tam na zpáteční cestě nějaký brambory vzali, ale jednou mě stráž chytla a já mu povídám, snad bys neudával, máš jistě taky hlad a vezmeš si – no dal si říct a pustil mě. Musím tedy napsat, že jsme byli živi samými brambory, neb nám je vařili také v kuchyni, my jsme je neměli ani čím osolit. I byli jsme těma brambory už otráveni, chleba jsme dostávali kukuřičný, na 5 lidí štrycků, jenže to byli drobčky, jak se rozdrobil a dělali nám z něj hromádky.

Ve městě také nic nebylo, jen někdy se trhlo, že měli židi napečenou takovou nadívajnu také z kukuřice, tak jsme si ji koupili. Ten Vaněk ze Zvole říkal, aspoň toho kdyby se mohl člověk najíst. Maso k menáži nám dávali koňské, jiné asi nebylo. No a tak jsme to dřeli přes 2 měsíce, až začátkem března přišel rozkaz k nástupu na Ukrajinu. Vyžádala si Ukrajinská

rada rakouské a německé pluky, aby obsadily Ukrajinu a chránily jí před bolševiky, kteří jim všecko brali, jenže si pomohli jak se říká z bláta do louže. Co totiž nevzali bolševici, to jim sebralo rakouské a německé vojsko a neměli stejně nic. Nástup k pochodu na Ukrajinu jsme začali 5. března a byli jsme na noc ve vsi jménem Okna a druhý den už na hranici Ruska ve městě Satanově, bylo to už v Ukrajině a už se tam dostalo koupit pečivo, co u nás nevidět, jenže jsme neměli peníze. Já jsem sebral v zákopech, když jsme přes ně šli, pár ještě dobrých starých bot, tak jsem je nabídl v krámě a dostal jsem za ně pečivo z pšeničné mouky. Jak jsem si na něm pochutnal! No a 3. den jsme dorazili už dlouho v noci do velkého ukrajinského města Proskurovo. Zavedli nás do kasáren bez vojska, druhý den jsme se šli podívat do trhů a koukali jsme, co tam všeho bylo k jídlu, i masa pečeného na rožni, jenže nebyli peníze, tak nic. Druhý den jsme nastupovali do vagonu, který jsme vyčistili od hnoje a jeli jsme na Oděsu, na nádražích jsme si nafasovali mouku, byla sice jednomletá s votrubama, stáli jsme v poli a tak jsme se dali do pečení placek, dříví nám dal plot jak byla trať osázena vrbovím, aby se v zimě nezavála. Bylo to přeci lepší, než ta kukuřice no a jeli jsme zase dále blíže k Oděse. Už blízko města jsem s nějakým Malým pekl zase kramfleky, brambory jsem táhl z našich posic. Struhadlo uděla ještě na Itálii Vašek Čápů, on to byl klempíř a to jsme sebou táhli až do Ukrajiny, mouka byla, kamna byla, bubínek plechový, takže jsme pekli dva najednou... Jeli jsme kolem hlídačského domku a hlídač na nás mává a ukazuje, ať vyskočíme tak chlapi skákali z rozjetého vagonu, někdo nabral kamna i s plackama a bylo to hned všecko pod vozem, já také skočil. Vlak zůstal stát, ptali jsme se hlídače, co se děje a on povídá, že jel proti nám jiný vlak a že by bývala srážka. Asi dva to odnesli zlomením noh, já sebral kamna i placky a jeli jsme dál k Oděse. Tam nás ubytovali ve vojenské škole, byli jsme zvědaví, jak vypadá moře, ale nesměli jsme vycházet. Tak jsme vylezli až na střechu a vikýřem se dívali, dům byl jeden z nejvyšších a tak bylo moře pěkně vidět. Bylo pod mrakem, a trochu vítr a tak ani pěkně nevypadalo, byli z vln samé kopečky u spodu černé a vršek šedivý. Vypadalo to jako když se suší první den seno a moc to neschne a udělají se malé hromádky...

Pokračování opět příště...

Jak to vidí návštěvník

Od dětství jsem znal pouze Dobřany u Plzně, okolo kterých jsem léta jezdíval se svými rodiči na chalupu v okrese Plzeň-Jih. Později jsem se tam rád zastavoval a odvažel si domů tamější Dobřanskou hvězdu, vyhlášené pivo, které je podle mého názoru lepší než proslulý mok z Plzně.

Jako sportovní fanda jsem sice věděl, že někde v Česku jsou i menší Dobřany, kde se jezdí autokros, ale to bylo vše.

To se však mělo změnit. K rozšíření mých vlastivědných znalostí přispěly dvě okolnosti:

Tou první bylo rozhodnutí bratra mého otce, který se se svou rodinou rozhodl přestěhovat se z města do Dobřan v Orlických horách, kam už několik let jezdili na chalupu a kde si to velmi oblíbili.

Druhým faktorem bylo překonání mého téměř čtvrtstoletí trvajícího odporu k běžkovému lyžování, který se táhl od lyžařského výcviku v prvním ročníku střední školy.

Tak jsem tedy i se svou rodinou asi před deseti lety začal příležitostně navštěvovat Vaše Dobřany. A protože mám ve zvyku zjistit alespoň pár informací o místech, která navštěvuji, „vygoogloval“ jsem si o Dobřanech toto:

- Dobřany se rozkládají v údolí Dobřanského potoka na jihozápadním Chříbského hřebetu v masivu Orlických hor,
- v obci žije asi 130 obyvatel,

- působí zde Základní škola Trivium Plus,
- v období národního obrození zde vládl čilý vlastenecký život,
- jsou zde památkově chráněný hrad (ze kterého moc nezbylo), kostel Sv. Mikuláše a roubená fara,
- autoklub je aktivní a pořádá závody v autokrosu,
- v katastru obce žije farmářská rodina s 11 dětmi,
- v obci a okolí se nabízí rekreační ubytování.

Při první návštěvě Dobřan mne napadlo, že motoristé, kteří přijíždějí do obce (zejména od Bystrého), by vzhledem ke stavu komunikace měli dostávat příspěvek na opravu svých vozidel – vozovka je opravdu v hrozném stavu. Po úspěšném příjezdu je však návštěvník odměněn pohledem na dominantu Dobřan, kostel sv. Mikuláše s okolním hřbitovem na vyvýšeném místě v centru obce. Mne zaujala také malebnost obce, pořádek a čistota. Krásné okolí pak naplnilo moje očekávání, přitom jsem zjistil, že z hradu už toho opravdu moc nezbylo. Naopak jsem nečekal, že slavné autokrosové závodiště bylo razantně zmenšeno a bohužel na mne působí dojmem, že dnes už pouze přežívá ve stínu své bývalé slávy.

Během několika lyžařských pobytů v Orlických horách jsem pochopil, že někteří obyvatelé okolních obcí a měst vyčítají Dobřanům, že jejich škola odvádí část dětí z místních spádových škol právě do Dobřan. Myslím, že to je velmi dobrá vizitka dobřanské školy Trivium Plus. Je dobře, že obec s méně než 150 obyvateli podporuje vlastní školu (která má asi dobrou úroveň, pokud „odlákává“ děti z okolí), i když jí tato podpora asi musí odčerpávat z rozpočtu nezanedbatelnou část. Prohlédl jsem si též internetové stránky školy: mají výbornou úroveň a mj. mne zaujal prezentovaný počet žáků, který převyšuje počet obyvatel obce.

Úroveň vlasteneckého života v obci objektivně posoudit nemohu ☺, ale věnoval jsem při přípravě tohoto textu chvilku k nahlédnutí do statistik účasti ve volbách, jak jsou prezentovány na webových stránkách Českého statistického úřadu. Z nich vyplývá, že při každých volbách (od obecních až po evropské a prezidentské), které se konaly v posledních letech, byla dobřanská volební účast v rámci celého kraje vždy nadprůměrná. Z toho usuzuji, že dobřaňákům záleží na tom, co se v obci i celé zemi děje.

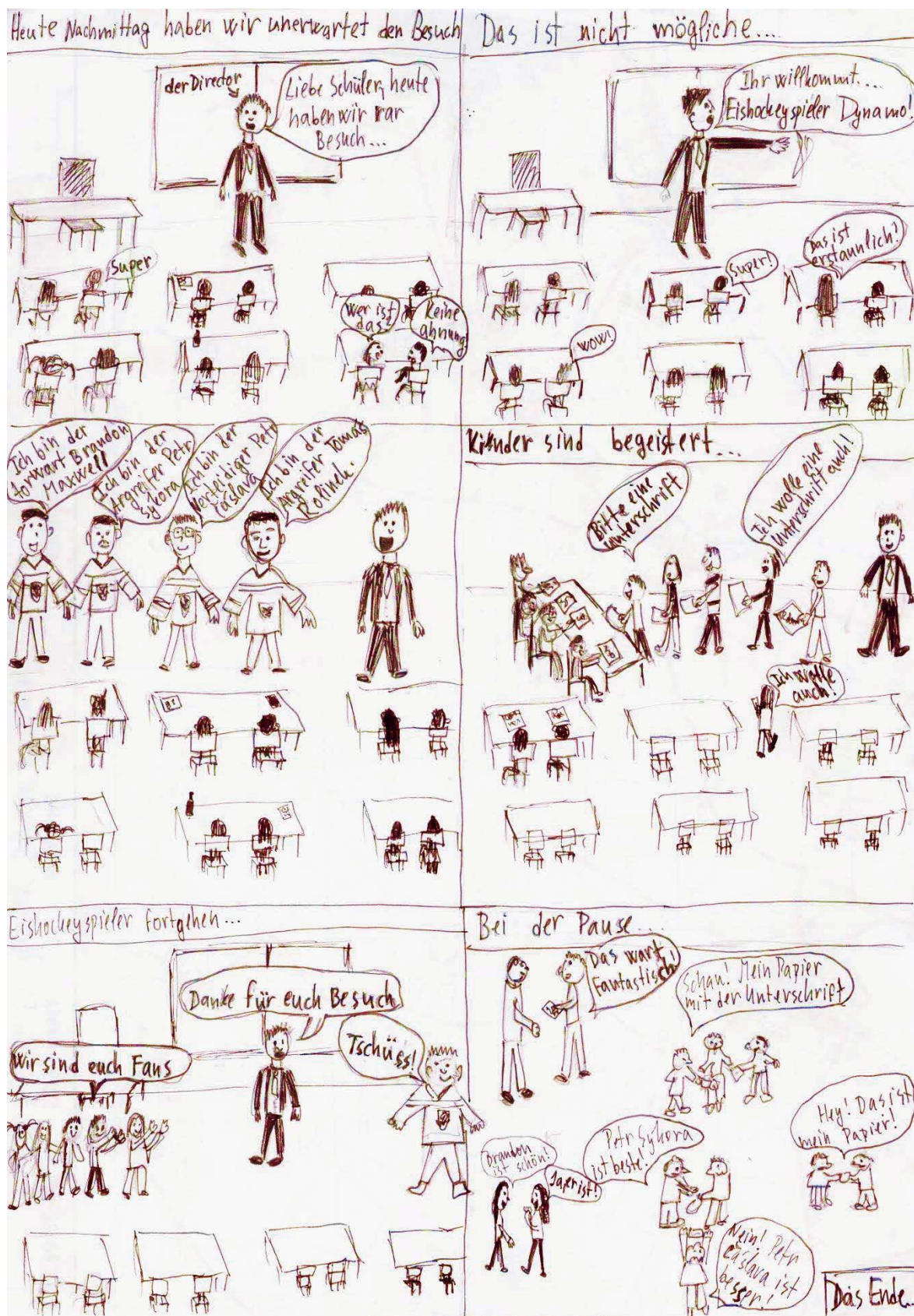
Pokud jde o společenský život, zdá se mi, že je (s přihlédnutím k počtu obyvatel) velmi bohatý a že dobřaňáci rádi využívají nejrůznějších příležitostí k setkání. Oblíbené jsou návštěvy partnerských plzeňských Dobřan a pobyty plzeňských u Vás Orlických horách. Hezké jsou tradice Volání Ježíškovi, předvelikonoční Dámská pomlázka nebo pověstné scénky ze života oslavenců při oslavách životních jubileí. Při pohledu zvenku nemohu nezmínit „fenomén Majket“, kde obchůdek paní Švorcové není jen místem pro nakupování, ale též jedním z center společenského dění v Dobřanech. Je dobře, že dění v Dobřanech se aktivně zúčastňuje i duchovní správce p. Mgr. Barborka, ve kterém jsem při několika setkáních poznal citlivou osobnost, která je velmi vnímavá k lidem ve své farnosti.

Co říci na závěr? Myslím, že návštěvníkovi, který do Vaší obce zavítá a (pokud není pěší turista) absolvuje kodrcavou jízdu vlastním vozem nebo jedním z nemnoha autobusových spojů, se Dobřany musejí líbit. Já osobně sem jezdívám rád.

Pavel Sobotka, Praha

Co takhle oprášit si znalosti z němčiny? ☺

Školní úkol, autoři Niki Moravcová, Jaska Kozánková a Elis Ptáčková – 8. Třída

Když vy přistavíte, tak my to poženeme o štok vejš.....!

Tato již kultovní hláška z českého filmu se možná v Dobřanech stane realitou. A jelikož jsme si všimli, že v blízkosti školy nejmenovaný R. B. postavil dům, M. M. opravil garáž, T. M. si opravila střechu...tak my to tak nenecháme, my to poženeme o štok! ☺

Naše škola zažívá stabilně hektické období. Díky důvěře rodičů má dnes škola 152 žáků v Dobřanech a 30 žáčků ve školce v Bystrém. V letošním roce odchází 9. třída, která má 14 žáků a k zápisu prvňáčků přišlo 26 dětí. To znamená, že se v příštím školním roce počet žáků zvýší dokonce nad 160. V uplynulém kalendářním roce jsme dokonce museli odmítnout dalších skoro 30 dětí, které chtěly k nám přestoupit z jiných škol. Samozřejmě nás velice těší tento nebývalý zájem o dobřanskou školičku, ale....

Budova školy je díky naší obci krásná, barevná, opravená, zateplená, ale malá. A tak se opět zabýváme myšlenkou, že to tak nenecháme. Možná si ještě vzpomínáte, že v roce 2009 vznikl projekt na nástavbu školy – přístavbu patra. Od té doby tento projekt i stavební povolení pravidelně aktualizujeme. Takže jediné, co ještě schází, jsou finance na dostavbu vytouženého patra, které by naší škole dalo potřebné prostory. Proto se pokusíme v letošním roce ve spolupráci s panem starostou podat žádost o dotace na tuto nástavbu. Projekt by to byl náročný a komplikovaný, ale zajisté velmi přínosný. Tak uvidíme, třeba se příští rok v létě budou po nové silnici prohánět stavební stroje ☺.

„Kraj nás zklamal“, zní ze školy

Dobřany – Už toho máme dost. Tak zní slova zaměstnanců dobřanské základní a mateřské školy i rodičů dětí, které tam docházejí.

Vadí jim stav komunikace třetí třídy, kterou vlastní kraj a po které se denně dostávají desítky lidí do školy.

Silnice je rozbitá a podle ředitele Jana Grulichy nebezpečná. Stalo se tu prý již několik nehod. Situace je špatná již více než osmnáct let, kdy podle slov ředitele kraj opravu silnice slibuje. Pohár trpělivosti přitom přetekl již v květnu roku 2014 a světlo světa spatřila petice. V ní škola požaduje opravu silnice v letech 2016 až 2017.

„Petice byla připravena, ale prvním náměstkem hejtmana, Otakarem Rumlem, mi bylo řečeno, ať ji nepodávám, že se na situaci osobně zaměří," popisuje Jan Grulich v dopise, který adresoval Rumlovi a dalším krajským radním.

„Když u nás v roce 2014 vznikla petice, navštívil jsem náměstka Rumla osobně. Na jeho popud se začal zpracovávat další projekt. Musím říct, že když se do toho on vložil, začalo se vždy něco dít. Dohodli jsme se pak, že petici nakonec nepodáme. Jenže pak to zase usnulo. Podle poslední zprávy, kterou jsme obdrželi, není rekonstrukce naší silnice zařazená do plánu ani na příští rok," popsal situaci starosta obce Michal Moravec.

Náměstek hejtmána Otakar Ruml však tvrdí, že se na silnici nezapomnělo. „Rád bych si celou tuto nepříjemnou situaci vyřikal přímo s panem ředitelem Grulichem a panem starostou Moravcem na osobní schůzce, která by se měla uskutečnit ještě tento týden," řekl. Jak se schůzka vyvine těžko odhadovat, ale je jasné, že místní se nechtějí se stavem silnice smířit a chystají svůj nesouhlas dát hlasitě najevo.

„Domnívám se, že někdy trpělivost musí skončit. Tato silnice je nám slibována již od roku 1998. Do školy chodí 160 dětí z okolí, po této silnici denně jezdí mimo jiné více než 15 linkových autobusů. Situace je již neúnosná a krajně nebezpečná. Mluvíme o školách, o bezpečí, o prioritách – ale ani po osmnácti letech slibů nikdo nic neudělal," poznamenává Grulich. Prý se cítí být zodpovědný za žáky, a proto přistoupí k sepsání nové petice. „Je smutné, že Dobřany i naše škola získávají tolik ocenění a kraj nedokáže zabezpečit bezpečnou cestu do školy," řekl.

Podle starosty Michala Moravce obce se petice setká u místních s kladným přijetím: „Pokud půjdeme do nové petice, bezesporu se k ní připojí všichni obyvatelé Dobřan."

Silnice neslouží jen škole, ale i obyvatelům obce. Do dobřanské školy chodí kolem 160 dětí, zaměstnanců je potom dvacet. Po silnici jezdí automobily, autobusy, cyklisté, ale také se tu pěšky pohybují děti. „Silnice je vzhledem k velkému provozu a jejímu špatnému vztahu nevyhovující a velice nebezpečná. Hrozí na ní více dopravních nehod a kolizí, než kdyby byla opravená.

„Každoročně dojde k nějaké dopravní nehodě autobusu, která je způsobena špatným stavem vozovky, došlo i k zranění rodičů (otevřená zlomenina nohy) i k mnoha nehodám dětí, naštěstí zatím jen lehkých," popisuje situaci ředitel školy Jan Grulich. Cesta procházející obcí byla zničena po velké povodni v roce 1998. V okolí byly spadlé mosty, takže přes Dobřany vedla jediná cesta, po níž jezdila většina těžké techniky.

„Několikrát se už opravovala, ale to nestačilo. V rámci likvidace povodňových škod vznikl projekt na rekonstrukci silnice, ale k realizaci nikdy nedošlo. Později se zase argumentovalo, že projekt už je zastaralý. Od té doby se jen slibuje a slibuje," dodal starosta.

Projekt na opravu silnice je přitom již vytvořen. „Je sice hotový, ale je velmi zastaralý. Původní projektová dokumentace byla vyhotovena zhruba před osmi lety. Vzhledem ke změně stavebního stavu komunikace a aktualizaci ČSN byla letos zadána projektová dokumentace nová, která bude odevzdána na konci června 2016," řekl k tématu náměstek hejtmána Otakar Ruml. Celková délka rekonstrukce silnice je podle jeho slov 4,2 kilometru. Následně po odevzdání projektové dokumentace bude třeba získat stavební povolení. „V této souvislosti jsou vždy limitující majetkoprávní vztahy, ale pokud se povolení podaří získat do jara příštího roku, bude možné stavbu realizovat v roce 2017. Vše ale závisí na finančních prostředcích, které budou na rok 2017 k dispozici," dodal náměstek.

Ředitel Jan Grulich si však stojí za svým: „Královéhradecký kraj by se neměl k silnicím III. třídy chovat macešsky. Měl by myslet zejména na bezpečí školních dětí v autobusech, na kolech, koloběžkách i pěších, které nemůže silnice v tak špatném stavu zaručit," dodal.

Tento článek vyšel v Rychnovském deníku 13. 4. 2016, po zveřejnění navštívil naši obec 1. náměstek hejtmána Otakar Ruml, který slíbil, že se v roce 2017 silnice opraví.

Farní charita Dobruška
Kostelní 259, 518 01 Dobruška
IČ 73635391
tel.: 723 539 100
č. účtu 244057716/0300
www.dobruska.charita.cz
E-mail: charita.dobruska@seznam.cz

Charitní zprávy

Vyúčtování Tříkrálové sbírky 2015

Záměrem sbírky 2015 v Dobrušce, Opočně a okolních obcích bylo pomoci lidem v nouzi a rodinám s postiženým dítětem, podpořit sociální službu osobní asistence zaměřenou především na pomoc seniorům setrvat ve svém domácím prostředí. Samozřejmě další nákup zdravotnických pomůcek do půjčovny. Z celkově posbírané částky **494 906 Kč** se do Dobrušky k místnímu použití vrátilo z účtu Charity Česká republika **327 425 Kč**. Tyto peníze byly použity na pomoc lidem v sociální tísní 21 141 Kč, nákup pomůcek 52 368 Kč, dary na misijní projekty v Indii a Hondurasu 30 335 Kč, největší část byla použita na podporu terénní služby pro seniory 153 464 Kč. Nevyčerpaný zůstatek 70 117 Kč mohl být převeden do roku 2016. Přímou finanční pomoc potřebovaly nejvíc rodiny s dětmi v nouzi, často neúplné, většinou na doporučení sociálních pracovníků OSPOD z MÚ Dobruška, které s rodinami pracují a tyto příspěvky jsou poskytnuty výhradně ve prospěch dětí.

Sociální služba osobní asistence především pro seniory byla podpořena významně, protože zájem o tuto službu narůstá (v r. 2014 odslouženo v domácnostech 4 260 hod., v r. 2015 už 4 640 hodin) a dotace spolu s tržbami nestačí pokrýt celkové náklady. Za jednu odslouženou hodinu klient zaplatí třetinu, dvě třetiny je potřeba doplatit z dotací a jiných zdrojů, např. z tříkrálové sbírky.

Do charitní půjčovny zdravotnických pomůcek bylo zakoupeno 9 nových pomůcek – 2 elektrické polohovací postele, 2 toaletní židle, sedačka do vany otočná, mechanický vozík, chodítko a sprchový vozík. Jsou to pomůcky, o které je neustálý zájem. Z výtěžku sbírky jsme podpořili také večerní vzdělávací centrum pro chudé děti v indické Karnatace – dlouholetý projekt Diecézní katolické charity Hradec Králové.

Toto vyúčtování bylo v březnu předáno na Diecézní charitu Hradec Králové k dalšímu zpracování.

Jarní dobročinný bazárek se opět líbil, letos bude ještě jeden

Čtyřdenní akce, kterou jsme uspořádali na jaře, se konala od 18. do 21. března a byla v pořadí druhá. Dobročinná akce, se setkala se zájmem lidí. V pátek 18. prosince nanosili lidé mnoho krásných a užitečných věcí a darovali je Charitě. Poté byly všechny tyto věci uspořádány, oceněny a rozloženy v pastoračním centru na prodej. Ceny byly stanoveny jako minimální s tím, že pokud někdo chtěl přispět více, bylo to s díky přijato. Prodej se tentokrát konala od soboty do pondělí do 17 hod. Celkem bylo prodáno 1 188 věcí a utrženo 14 205 Kč.

Spokojenost byla opět všech stranách – dárcé hrálo u srdce, že mohou darovat, kupující měli radost, že za symbolické obnosy nakoupili věci pro ně užitečné, Charita získala na svou činnost nezanedbatelnou částku a ještě jsme z neprodaného zůstatku darovali oblečení potřebným. Některé cennější věci byly uschovány na příští bazárek, asi 30 pytlů s oblečením si odvezla Diakonie Broumov.

Díky všem darujícím, kupujícím a dobrovolnicím, kteří všichni společně přispěli k úspěchu akce.

Bazárek plánujeme dělat dvakrát do roka pravidelně, před velikonočním a vánočním úklidem (březen a listopad). Podzimní bazárek se s největší pravděpodobností uskuteční 12. listopadu.

Koncert PAVEL HELAN PRO CHARITU

Na neděli 12. června připravujeme pro příznivce kvalitní hudby koncert skvělého písničkáře Pavla Helana, který v současnosti koncertuje po celé ČR a Slovensku s Honzou Nedvědem. Tentokrát se neuskuteční koncert pod lipami u kostela sv. Václava, ale na farní zahradě. Rádi bychom pozvali všechny věkové kategorie, budou vítány mladé rodiny s dětmi, které mohou v případě teplého počasí využít trávníku a strávit koncert na zemi ☺ V případě deště se koncert uskuteční v kostele. Menší občerstvení bude zajištěno. Koncert začíná v 15 hodin.

U S N E S E N Í

z VII. veřejného zasedání obecního zastupitelstva obce Dobřany dne 13.1.2016

I. BERE NA VĚDOMÍ

1. Kontrolu plnění usnesení z předešlého VZ
2. Zprávu o finančním hospodaření obce k 31.12.2015
3. Rozpočtová opatření č. 10/2015 a č. 11/2015
4. Rozsudek OS v Rychnově nad Kněžnou č.j: 3C174/2015
5. Kontrolu ex-post ze SZIF na projekt „Zahradní traktor na úpravu travnatých ploch v Dobřanech – bez závad
6. Kontrolu závěrečné zprávy a vyúčtování projektu „nákup kontejnerů na tříděný odpad v Dobřanech – bez závad
7. Kontrolu čerpání dotace z POV KHK – bez závad
8. Dílčí přezkoumání hospodaření obce
9. Žádost OS v Náchodě o spolupůsobení při výkonu trestu

II. SCHVALUJE

1. Koupi pozemku parc. č. 496/2 v k. ú. Dobřany v Orlických horách o celkové výměře 4353 m² za cenu 4,- Kč za 1 m² od Milana a Oldřicha Smolových
2. Plán společných zařízení zpracovaný geodetickou kanceláří AZIMUT CZ pro Komplexní pozemkové úpravy katastrální území Sněžné, část katastrálního území Dobřany v Orlických horách
3. Rozpočtové opatření č. 12/2015
4. Koupi pozemků parc. č. 411/1, 415/1, 415/3, 415/4, 415/7, 415/9, 416/1, 416/2, 416/6, v k. ú. Dobřany v Orlických horách o celkových výměrách 10.154 m² za cenu 2,- Kč za 1 m² od manželů Honzejkových.
5. Zpracování studie „Zkapacitnění vodojemu Dobřany“

III. REVOKUJE

1. Usnesení č. II/9 z 6. veřejného zasedání OZ ze dne 13.10.2015 o koupi pozemků parc. č. 411/1, 413/1, 413/15, 415/1, 415/3, 415/4, 415/7, 415/9, 416/1, 416/2, 416/6, v k.ú. Dobřany v Orlických horách o celkových výměrách 12.773 m² za cenu 2,- Kč za 1 m² od manželů Honzejkových.

IV. UKLÁDÁ

1. Uspořádat kulturní akci Masopust s TJ Sokol Dobřany
Zodpovídá: M. Moravec termín: 29.2.2016

Hlasování o přijetí usnesení: pro: 5 proti: 0 zdržel se: 0

V Dobřanech dne 13.1.2016

Michal Moravec
starosta

Jan Moc
místostarosta

PROTOKOL O ZKOUŠCE č. 122/I/2016

Zákazník: Obec Dobřany
Dobřany 19
518 01 Dobruška

Vzorek rozboru č.: 127
Účel zkoušky: 252/2004 KR-vodovod-pravidelná kontrola
Popis (matrice): pitná voda
Legislativa: Pravidelná kontrola jakosti pitné vody ve vodovodu dle vyhl.č.252/2004 Sb. a zákona č.258/2000 Sb. Zjištění dodržení limitních hodnot všech ukazatelů stanovených orgánem ochrany veřejného zdraví (OOVZ)
Rozsah stanovení: KR 252/2004+CI2
Místo odběru: Dobřany č.p.22, rodinný dům, koupelna, umyvadlo
Odběr provedl: Schneiderová Jana
Datum odběru: 2.2.2016
Čas odběru: 9:40 - 9:45
Do laboratoře dodáno: 2.2.2016
Datum provedení zkoušky: 02.02.16 - 11.02.16

Mikrobiologické a biologické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
koliformní bakterie (ISO)	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1 :2001)	A max. 0	MH	vyhovuje
Escherichia coli (ISO)	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1 :2001)	A max. 0	NMH	vyhovuje
počty kolonií při 36°C	KTJ/ml	21		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222)	A max. 40	MH	vyhovuje
počty kolonií při 22°C	KTJ/ml	43		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222)	A max. 200	MH	vyhovuje

Fyzikální a chemické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
chuť		příjemná		SOP č.1.4 (TNV 757340)	A MH	MH	vyhovuje
pach		příjemný		SOP č.1.4 (TNV 757340)	A MH	MH	vyhovuje
chlor volný	mg/l	<0,02		SOP č.1.5.2 (firemní metoda HACH)	A max. 0,3	MH	vyhovuje
teplota vody	°C	4,1		SOP č.1.5.1 (ČSN 75 7342)	A 8,0 - 12,0	DH	-----
barva	mg Pt/l	<5		SOP č.1.2.15 (ČSN EN ISO 7887)	A max. 20	MH	vyhovuje
zákal	ZFt	<1		SOP č.1.2.16 (ČSN EN ISO 7027)	A max. 5	MH	vyhovuje
reakce vody (pH)	-	6,52	3%	SOP č.1.2.2 (ČSN ISO 10523)	A 6,5 - 9,5	MH	vyhovuje
konduktivita (měrná el. vodivost)	mS/m	8,46	5%	SOP č.1.2.1 (ČSN EN 27888)	A max. 125	MH	vyhovuje
chem.spotř. kyslíku (CHSK-Mn)	mg/l	<0,5		SOP č.1.2.4 (ČSN EN ISO 8467)	A max. 3	MH	vyhovuje
amoniak a amonné ionty	mg/l	<0,1		SOP č.1.2.8 (ČSN ISO 7150-1)	A max. 0,5	MH	vyhovuje
dusičnany	mg/l	3,3	6%	SOP č.1.2.11 (CHFAV)	A max. 50	NMH	vyhovuje
dusičany	mg/l	<0,01		SOP č.1.2.10 (ČSN EN 26 777)	A max. 0,5	NMH	vyhovuje
železo	mg/l	<0,05		SOP č.1.1.4.A (ČSN 75 7385)	A max. 0,2	MH	vyhovuje
mangan	mg/l	<0,02		SOP č.1.1.3.C (ČSN ISO 8288, ČSN 757385)	A max. 0,05	MH	vyhovuje

Poznámka:

Výsledky zkoušek uvedené na všech listech protokolu se týkají pouze zkoušeného vzorku.

Odběr vzorku provedený laboratoří je dokumentován v "Protokolu o odběru", který je nedílnou součástí "Protokolu o zkoušce". Bez písemného souhlasu zkušební laboratoře se nesmí protokol reprodukovat jinak než celý.

Vysvětlivky ke sloupci "Zkušební metoda":

"A" označuje zkušební metody a odběry, které jsou předmětem akreditace.

"N" označuje zkušební metody a odběry, které nejsou předmětem akreditace.

"SOP..." označuje standardní operační postup zkušební metody.

"SA" označuje zkušební metodu subdodavatele - akreditovanou, provedenou na základě písemného souhlasu zákazníka.